

Cela

Místodržící byl zabit. Před desítkami svědků přímo v průvodu a před očima vlastní gardy. Když se jim rovnou pod nohama převrhl vozík se zeleninou a na chvíli tak upoutal jejich pozornost, místodržící padl bez dechu na ulici. Všichni to viděli.

Jiné místo, pár hodin poté. Chodbou se nese jen prskání a hukot pochodní. V tichu, které kolem panuje, se zdá být až neuvěřitelně hlasité. Nebo to něco hučí v mé hlavě? Na spánku troška zaschlé krve. Za zády chladná a cizí kamenná stěna, pode mnou vrstvička žluklé slámy. Trocha světla prosvítá z chodby přes mříže. Přes...mříže. Oči přivývají temnotě a odhalují, že tu nejsem sám.

Hlava padla a já byl při tom; tak mysl zaplavilo náhlé poznání. Zatraceně.

Anotace

Cela je krátký LARP postavený na volném motivu fantastického města Rov, jehož složitosti hru nikterak výrazně nezasáhnou. Osm až deset hráčských postav v průběhu čtyř hodin odhalí tajemství, která snad nikdy neměla být odhalena a možná zjistí, kdo stál za spiknutím proti hlavě města. To vše se jim podaří v jedné jediné cele palácového žaláře, kde jsou uvězněni, protože byli příliš blízko atentátu, protože jsou vrahy, zloději, násilníci, žebráci, prostitutkami nebo prostě jen vypadají podezřele. A všichni do jednoho jsou samozřejmě nevinní jako lilie. Nejméně do chvíle, než se ukáže opak.

Prostředí

Město

Rov je velická metropole čítající na tři sta tisíc obyvatel, je plná nečekaných zákoutí, úzkých uliček, starých sídel a propadlých chodníků, jak se město stále přestavovalo a staré budovy byly překrývány novými. Nejčastější stavební materiály jsou dřevo, kámen a hlína. Kamenné zdi, trámův, štípaná břidlice na střeších.

Městské centrum je pak pravým opakem těchto zapadlých okrajových čtvrtí. Je zářivé, čisté, ulice jsou široké a dlážděné a když prší, barví se dlažební kostky chodníků a tašky střeš do zelena a modra, díky zvláštním příměsím, které jsou přidávány do hlíny před pálením.

Okraji centra pak vévodí palác, kde sídlí místodržící, nejvyšší hlava města, zástupce císaře. Rov je největším městem Říše, ale ne hlavním. Má významné reprezentativní postavení v kulturním a politickém dění v Říši, ale nikdy se mu nepodařilo dosáhnout výsady sídelního města císaře a jeho jedenácti vládních poradců, ačkoliv místní šlechta o to mnohokrát usilovala. Obyvatelé centrálních částí Říše nechtěli porušit tradici zachovanou po bezmála pět set let jejího trvání a hlavním městem tak zůstal Appel. Rov ale určitých výsad dosáhnul, císařský místodržící je významná funkce a kromě moci nad městem s sebou přináší i šedrou dávku přilehlých území.

Rov leží na samotném jihu Říše, jeho jihozápadní část je omývána Bílým mořem a přístavní čtvrť plná malých mol, lodiček a silného zápachu ryb se táhne skoro přes čtvrtinu obvodu města. Zajímavostí je, že město má dva majáky, které stojí nedaleko od sebe. Starý maják se již dnes nepoužívá, ale stále stojí. Místo jeho renovace byl vystavěn maják nový. Spekulace o tom proč tomu tak bylo daly za vznik celé řadě zábavných historek od úplatkářství až po duchy, dokud tento rozsah nebyl zůžen Čistci, kterým se šíření historek o strašidlech mezi lidem nelíbilo.

Palác

Palác je sídlem Místodržícího, druhého nejmocnějšího muže Říše. Palác je obtížně uchopitelný prostor, protože dnes už zaujímá více prostoru, než kolik mu bylo původně vymezeno stavitelovým plánem a jeho hradbami. Palác postupně asimiloval přilehlé domy a jiné stavby a vytvořil tak složitý komplex, který zahrnuje celou řadu stavebních stylů i funkčních prvků. V paláci ale nežijí blázni a tak i tento rozmach byl dobře naplánován. Širší palácový okruh sice neobepínají vysoké hradby, jako je tomu ve vnitřním okruhu, ale i tak je celý komplex velmi dobře uhlídatelný a uzavíratelný.

Vnitřní část paláce je ohraničena původními hradbami a pohyb přes ně je velmi dobře strážěn. Existují zvláštní jednotky Stráže, které jsou speciálně školeny pro tuto činnost. Velmi dobře znají jeho topografii, takže je dost obtížné s nimi soupeřit v únicích z paláce nebo vnikání do paláce. Říká se, že jediné dva známé případy, kdy došlo ke skutečnému vniknutí do paláce mají na svědomí právě členové hradní Stráže.

Na okraji vnitřního paláce stojí městská věznice. Je stará a dnes už málo používaná, protože Stráž raději využívá malé cely přímo ve svých kancelářích po celém městě. Palácová věznice je tvořena trojicí nestejně vysokých věží, nejvyšší má na sedm nadzemních podlaží, které jsou spojeny řadou zastřešených a uzavřených kamenných můstků. Vše je zbudováno ve starém stylu, ještě z kamene a trámův, některé části už jsou dnes tak poškozeny, že se jen uzavřely a zajistily proti samovolnému zborcení. Přesto střední z trojice věží je stále oblíbeným místem vyšetřovatelů Stráže. Kdo ví, možná pro tu atmosféru, jakou potmělé, chladné a zapáchající chodby tohoto místa vyvolávají. Palácová věznice měla ještě čtyři podzemní podlaží, většina z nich je už ale zasypaná nebo jsou alespoň důkladně uzavřena.

Společnost

Okolí Rovu je jedno z nejurodnějších míst Říše, to jednak podnítilo jeho růst a jednak upevnilo lukrativnost moci v této oblasti. Zemědělství a rybolov ale není jedinou předností oblasti, rolnictvím se živí jen chudší vrstvy obyvatelstva, které odvádí vysokou dvoutřetinovou daň Říšské pokladně. Město zaujímá strategickou pozici řady obchodních cest, je plné tržišť a obchodních sálů, kde je možné prodat nebo koupit v podstatě cokoliv. V Říši není otroctví legální, přesto tu kvete i obchod s lidským masem, Stráž tuto činnost toleruje, dokud je jejich benevolence opodstatněná vhodnými částkami a dokud z tohoto obchodu jsou odváděny řádné daně, jako z jakéhokoliv jiného. Zřejmě i díky tomuto bezpáteřnímu přístupu, který se zdaleka netýká jen obchodu s otroky, se zde obchodu dobře daří.

Spokojenost obyvatelstva, zejména jeho chudších tříd, které jsou daněmi zatíženy nejvíce, je uměle udržována strategií „chlebu a her“. Sociální systém ale není zdaleka tak plytký, i chudí mají vždy co jíst a co si oblíci, to zajišťují primitivní kanceláře péče o obyvatelstvo. Zde mohou občané dostat jídlo a požádat o snížení daně z vážných důvodů, jakými jsou snížení pracovní schopnosti v důsledku zdravotních obtíží, více jak dvě děti na jednoho rodiče a podobně.

Věda

V celé Říši je poměrně vyspělé zdravotnictví a v tomto oboru Rov jednoznačně vede. Obyvatelé Říše mají dokonce bezplatně zajištěnu základní zdravotní péči. Chirurgie se neomezuje jen na amputace a

banální zákroky, medikové jsou dokonce schopni odstraňovat nádory a vředy, spojovat natržené šlachy a operovat vnitřní orgány v případě zánětů a dalších potíží. Chemie medicíny vychází z přírodního léčitelství, fúze bylinek a současných vědeckých přístupů dala za vznik řadě velmi účinných preparátů určených k samotné léčbě nebo jako podpůrné prostředky. Lékaři jsou pomocí nich dokonce schopni lokální i celkové anestezie, ačkoliv dovolit si ji nemůže každý.

Vývoj věd jako je matematika a fyzika se na druhou stranu zastavil před více jak stoletím. Matematikové jsou sice schopni řešit některé poměrně komplikované problémy, ale v současnosti je kladen důraz na více filozofické obory, než jsou exaktní vědy. Matematické a fyzikální znalosti jsou denně využívány na mořích při navigaci, své uplatnění nachází i v mechanice, konstrukci různých vah, měřidel a dalších přístrojů. Přesto se netěší velkému respektu a znalý matematik nemá o mnoho vyšší postavení než obyčejný řemeslník.

Zákon a právo

Zákon je zastupován příslušníky Stráže a potažmo obecními soudy. Soudce a tříčlenná porota zasedají každý den a případy řeší poměrně rychle a bez zbytečných zdržení. Mezi soudci s porotci a Stráží existuje určitá rivalita. Stráž by nejraději lumpy potrestala po svém a už vůbec nemají rádi, když se ti, koho tak pracně chytali, dostávají na svobodu.

Nejběžnějšími tresty jsou pokuty a nucené práce. Za lehký zločin, jako je krádež nebo hospodská rvačka se udílí pokuta ve výši dvojnásobku způsobené škody, kdy polovina jde poškozenému a druhá do státní kasy. Pokud se podaří majetek navrátit, pak je tato částka poloviční. Kdo si nemůže dovolit zaplatit, je nucen pracovat na veřejnosti prospěšných místech. Stát pak vyplácí za vykonanou práci kompenzaci poškozenému.

Za vážnější provinění se udělují tresty prací okamžitě, pracovní zařazení je pak vybíráno tak, aby co nejvíce odpovídalo závažnosti provinění. Nejvyššími tresty jsou různá věznění ve vlhkých kobkách a jiných těsných prostorech s nedostatkem světla a čerstvého vzduchu. Popravy jako takové nejsou v Říši oficiálním trestem, ale mezi lidmi se vyprávějí historky o podivných praktikách Stráže na odlehlých místech v blízkosti vod a skládek, kde je snadné schovat tělo. Oficiální orgány však něco takového samozřejmě popírají.

Víra

Jediným oficiálním a zároveň povoleným náboženstvím v Říši je víra v Otce a Matku. Tuto božskou dvojici zastupuje na zemi Řád a jeho nejvyšší kněží. Největší chrám Řádu a zároveň sídlo kruhu nejvyšších kněží je právě v Rovu. Víra není nikomu vnucována, to znamená, že oficiálně jsou v Říši pouze lidé, kteří se hlásí k Řádu, nebo bezvěrci. *Dále viz. Kliky – Řád.*

Základní kameny tohoto náboženství jsou zapsány ve Sveticích, jedná se o svazek sedmi pergamenových svitků popsaných velmi starým rukopisem. Svitky líčí první i poslední okamžiky prvního muže a ženy, části jejich života a rozebírá také jejich charakterové rysy, které byly, jak jinak, poměrně bezchybné. Forma není příliš čtivá, jedná se o jednoduché bezrozměrné verše, jejichž význam není příliš jednoznačný. Výkladem těchto veršů se zabývá velké množství kněží Řádu, mnoho z nich se na tuto činnost přímo specializuje. Není tedy výjimkou, že se objeví nový výklad nějakého verše, který dříve nikdo nedokázal obstojně vyložit, nebo ho dokonce vyložil „špatně“, takový nový verš se pak obyčejně pozvolna zapracuje do regulí Řádu. Běžnou součástí bohoslužeb bývá seznámení věřících s opraveným zněním výkladu Sviticů. Víra v Otce a Matku v podání Řádu nicméně nic nepřikazuje ani nevyžaduje, jedná se spíše o soubor rad a doporučení, jak žít plnohodnotný a dobrý život, funguje tedy jako jakýsi mechanismus regulující mravy Říše.

Jako protiváha jakémusi ráji, kde sídlí božská dvojice je Podsvětí, kam odchází duše, které nejsou ráje hodny. O tom, kdo kam patří prý rozhoduje Otec při posledním soudu, před kterým stane každá duše, která odchází na věčnost. Také se říká, že duše se po nějakém čase může z podsvětí vrátit na zem, aby dalším životem dokázala, že je hodná ráje.

Magie

Je kapitoulou sama pro sebe. Oficiální státní orgány důsledně potírají jakoukoliv zmínku o ní. Přesto se věřilo, že magie existuje a funguje. Díky krutým praktikám Čistců, dogmatických odpůrců názoru, že magie existuje, byli lidé nadaní darem jí ovládat roztrženi do malých skupin nebo začali pracovat zcela samostatně, mnoho z Nadaných zahodilo svoje vlohly zcela a začalo se věnovat „běžným“ zaměstnáním. Mnoho lidí bylo utopeno v řekách (věří se totiž, že pokud je čaroděj utopen, už nemůže dále škodit, i kdyby ho jeho umění dokázalo v případě mírnější nepřízné osudu vyrvat ze spárů smrti), inkvizici Čistců se díky bezmeznému Říšské podpoře vskutku dařilo. V současnosti je situace klidnější, největší bouře utichly před téměř dvaceti léty, nyní existuje několik jednotek Čistců v každém větším městě, dohlíží na přidělenou oblast a zasahují v případě, že se objeví někdo s nadáním pro magii. O magii se tedy mezi prostým lidem takřka vůbec nemluví, nanejvýše jako o pověrách a v pohádkách pro děti.

Postavení Čistců ale zdaleka není tak formální, jak se zdá, i dnes se občas objeví nějaký blázen, který se za magika vydává nebo jím skutečně je a veřejně shazování nešťastníka s nohama obtěžkanýma železem z mostů do řek není výjimkou. Říká se ale, že jak mezi samotnými Čistci, tak mezi císařovými rádci jsou lidé magicky aktivní. To by vysvětlovalo řadu jinak obtížně pochopitelných rozhodnutí a zásahů, které se ale po čase ukázaly být více než úspěšnými. Oponenti tohoto tvrzení přisuzují toto kvalitní špionážní síti a vysoké informovanosti a předvídatosti klíčových osob.

Skřeti

Ačkoliv obyvatelstvo Říše tvoří v drtivé většině běžné lidské obyvatelstvo, i mezi ním se najdou výjimky. Stvoření, která odvozují svůj původ od lidské rasy, ale jsou nějakým způsobem znetvoření nebo defektní. Takový tvor je pak obecně nazýván skřetem. Skřeti jsou velmi často terčem posměchu a opovržení „běžných“ lidí. Medici rozlišují v podstatě tři stupně těchto defektů.

- Morové mají protáhlé rysy, bývají vysocí a štíhlí, fyzicky nejvíce připomínají lidi. Mají úzké šikmé oči a ušní boltce do špičky. Zvýšená pigmentace v okolí očí, nosu a úst dala za vznik jejich označení – jejich oční důlky jsou nafialovělé až černé, oblast kolem úst tvoří jakousi bradku. Zajímavostí je, že Morové velmi často pozbývají v pubertě všeho ochlupení včetně vlasů. Jsou velmi empatičtí, citliví a mají ostré smysly, ale nejsou příliš inteligentní.
- Těla Daimonů jsou výrazně více znetvořena. Mívají podobný vzrůst jako lidé, ale hodně se hrbí díky růstovým vadám kostí a kloubních pouzder, jejich končetiny jsou často pokroucené, ale stále funkční a tělo bývá bilaterálně souměrné. Podivná pigmentační vada jim barví kůži do šedozele, nejvýrazněji v oblastech s jemnou kůží, jako jsou podpaží a třísla, ale také obličej. Jsou velmi manuálně zruční, fyzické deformace se jejich rukám zázračně vyhnuly, pomineme-li nelidské spáry místo nehtů a temně zeleně pigmentované dlaně. Jejich inteligence je značně pokulhávající, přesto jsou velmi zdatnými a neoblomnými obchodníky, zejména jde-li o zboží, které oni sami vyrobili.
- Laakové jsou nejvíce deformovaným stupněm člověka. Jejich růst pokračuje v podstatě až do okamžiku jejich smrti, dožívají se však pouze asi třiceti let. Staří Laakové mají hodně přes dva

metry a dost přes metrák shrbené živé váhy. Jejich kůže je takřka úplně bílá, nedostatečná ochrana před sluncem je odsoudila k životu v temnotách. Pokud se vydají ven ze svých domů, tak jen pod rouškou noci nebo v případě nejvyšší nutnosti v silném širokém plášti. Jsou silní a neohrabaní, nicméně vysoce inteligentní. Příslušníci této defektní skupiny lidské rasy mají na svědomí řadu z pokrokových vynálezů. Závist lidí je ale nekonečná, řada vynálezů jim byla odcizena lačnými vykuky, kteří je pak vydávali za své dílo, v několika případech došlo dokonce k menším občanským nepokojům a popravám zainteresovaných Laaků. Je to zhruba století, co byl naposledy zveřejněna nějaká nová Laacká teorie, zřejmě se poučili a nechávají si je, ke škodě celého národa, pro sebe.

Kliky

V Říši je celá řada uskupení, které mají nějaké politické cíle. My se omezíme na ty, které mají pole své působnosti zcela nebo alespoň částečně v Rovu.

- **Rosekruciáni** Mají ve znaku růži a kříž. Je to prastará skupina šlechticů, které mají ve svých rodech velké válečníky. Ačkoliv v jejich krvi koluje touha po boji, řada současných Rosekruciánů je zdegenerovaná, líná a požitkářská. Díky císařské přízni jsou v dobrém sociálním postavení a požívají značného komfortu. Císař pak naopak s jejich podporou může vždy počítat. Nejmladší generace této kliky je banda nevycválaných namyšlených mladíčků, kteří prohánějí dívky a vykládají jim o úspěších svých předků jen proto, aby je mohli sklátit v jedné ze svých ložnic. Tradice růže a kříže je tedy na ústupu.
- **Riotáni** mají širokou základnu mezi prostým lidem. Jejich jádro tvoří skupina odpůrců císařství, požadují vládu lidu. Je otázkou, zda se sami chtějí postavit do čela nově vzniklých orgánů státní správy, nebo jsou jejich cíle opravdu tolik altruistické. Tyto osoby obchází mezi menšími vesnicemi, které jsou značně zatíženy daňovým zákonem Říše. Dotyčný Riotán tam pak vystupuje jako jakýsi kazatel lidu, podněcuje v obyvatelstvu odpor k centralizované formě vlády a rozdmýchává uhlíky nespokojenosti, které zasely vysoké daně nebo cokoliv jiného. Klika jako taková existuje asi dvacet let, Císař ji nepovažuje za nijak nebezpečnou. Shromáždění, v jehož čele stojí Riotán, je většinou poměrně rychle a pokojně rozpuštěno Stráží a dotyčný Riotán je po pár dnech v cele bez jídla propuštěn. Přesto si tato klika zejména v poslední době získala celou řadu sympatizantů a to kupodivu nejen z řad chudiny, ale také Říšské inteligence.
- **Přísní** jsou něco jako udržovatelé starých pořádků a tradic po celé generace Císařů. Jsou to ta nejloajálnější a zároveň nejuzavřenější komunita věrných občanů Říše. Své životy vedou v tajnosti, někteří jejich agenti zůstávají nevyužití třeba celý život. Je to v podstatě tajná organizace založená před desítkami nebo stovkami let, to nikdo netuší. V jejich středu stojí skupina nejlepších a nejvýkonnějších světských mozků, která pečlivě plánuje jeden každý krok celé sítě. Ačkoliv se nedá říci, jak rozsáhlé je pole působnosti Přísných, tvrzení, že Přísní mají prsty všude, nebude daleko od pravdy.
- **Společnost nebes** je dnes již ilegální klikou extrémně nadaných čarodějů a mágů. Ač je to s podivem, vymycování magie Čistci je nijak výrazně nezasáhlo. Byli příliš schopní a příliš si vážili svého života na to, aby se nechali utopit s pytletem železného šrotu kolem kotníků. Prostě se z výsluní přesunuli do stínu dění, prakticky ze dne na den. Čistci zlikvidovali řadu Nebeských, alespoň tedy lidí, co vypadali jako nějaký člen Společnosti. Nebeští jsou velmi tajemnou klikou a není snadné se mezi ně dostat. Kdysi se říkalo, že oni sami si člověka museli vybrat. Dnes už se pochopitelně o takových případech vůbec nemluví.

- **Cech** je také poměrně stará organizace. Má své zastoupení téměř v každém městě, ačkoliv vzájemné styky hlav Cechu jednotlivých měst jsou spíše otázkou prestiže a tradice, než nějaké organizované kriminality. Cech je v podstatě skupina zlodějů, vrahů a násilníků, kterým se už nechtělo potloukat jen tak po ulici a chtěli dát svému životu smysl. A tak kdožvíproč vytvořili Cech a povýšili zlodějnou na živnost. Sice stále ilegální, ale opravdu jakousi živnost. Téměř každý může žádat jednu nebo více z široké palety služeb, které Cech nabízí, jejich provedení je zpravidla precizní a diskrétní, na tom si klika zakládá. Zakládá si také na tom, že kdo ve městě krade nebo morduje a není členem cechu, bude do rána viset za nohy hlavou dolů z nejvyššího mostu v Rovu.
- **Řád** je jedinou oficiální a zároveň přípuštnou církví v Říši. Přestože je jediným povoleným náboženstvím, víra v Otce a Matku, božskou to dvojici, není nikomu vnucována. Příslušníci Řádu se těší poměrně velké úctě jak svých věřících, tak i ostatních obyvatel. Kněží řádu jsou pak velmi vážení a pro svou moudrost jsou často vyhledávanými poradci v řadě životních otázek. Byli svědky mnoha vlád a říká se, že v jejich knihách je zapsáno vše důležité, co se v Říši a zejména její vrchnosti odehrálo. Nikdo si pak samozřejmě nedovede představit, jak velká by taková knihovna, která tohle všechno pojme, měla být. Možná je jich několik.

Pravidla

Vypravěč

Osoba vypravěče je jakýmsi chodícím funkčním mechanismem hry. Zná detailně příběh i jeho postavy, jejich život, schopnosti a další náležitosti. Navíc ví, kterým směrem by se hra měla ubírat tak, aby poskytla co nejvíce zábavy vám – hráčům.

Pokud si tedy před hrou ale zejména během hry nebudete vědět s něčím rady, neváhejte a zeptejte se ho. V průběhu hry se také mohou objevit situace, které budou přímo vyžadovat jeho zásah, aby například určil výsledek nějaké operace nebo zajistil pořádek ve výkladu a konfliktu různých schopností.

Rozhodnutí vypravěče je v rámci Cely ve všech směrech a důsledcích konečné, nemá smysl jej diskutovat. Pouze pokud se domníváte, že vypravěč opomněl zvážit nějakou skutečnost, připomeneťte mu ji. Je to také jenom člověk.

Nelidskost/Vůle

Jsou to dvě veličiny, které mají pomáhat zorientovat se v základním cítění postavy. Vůle odráží jakousi pevnost mysli, schopnost sebekontroly a schopnost odolat přesvědčování druhých. Je protívahou nelidskosti, která je více či méně zakořeněna v každém jedinci. Čím vyšší jsou tyto hodnoty, tím více postava má danou vlastnost. Minimální hodnotou je jedna, maximální deset.

Každý potřebuje určité množství vůle, aby se z něj nestal psychopat nebo sociopat. Vůle musí být stejně nebo více, než je nelidskost postavy. Pokud se tento stav poruší, dochází u jedince ke vzniku různých úchylek, fobií, růstu agresivity a vůbec k počátkům řady duševních onemocnění.

Hodnoty nelidskosti a vůle se mohou během hry měnit a je proto velmi důležité, abyste si udržovali přehled o jejich výši. V případě, že nelidskost převyší vaši vůli, začnete se chovat podle popisu z kolonky *nevyrovnanost*. Nelidskost by nikdy neměla narůst na deset. To pak znamená, že z člověka zbylo jen pramálo. Takovou situaci je nutné neprodleně oznámit Vypravěči, jediné že by to narušilo průběh nějaké zajímavé herní situace. Zlatým pravidlem budiž to, že pokud mohu ovlivnit hladinu vlastní nelidskosti, budu tak činit tak, aby její

hodnota nedosáhla desítky. To se týká zejména používání vlastních Zvláštních schopností, ale i jiných možností. Desítku pro mě tedy musí zařídit někdo jiný. A nakonec je nutné podotknout, že desítka není něco, co chcete. Určitě.

Boj

V rámci pobytu v cele může dojít k nějakému fyzickému násilí. Nejtypičtější případ bude aktivace některých zvláštních schopností. U většiny z nich je uvedeno, že pohyb má být pouze naznačený a vhodně zpomalený. Není možné tolerovat skutečné fyzické násilí. Pokud by se někdo chtěl opravdu prát, zastaví hru zvoláním „stop“ a požádá vypravěče o asistenci. Ten určí výsledek souboje, který je možné a vhodné poté bezpečně odehrát s naznačováním úderů nebo za použití podobných technik dle dohody obou bojujících stran. Výsledek, který určí vypravěč, vychází z fyzických dispozic postav a také z jejich aktuálního stavu. Je tedy pravděpodobné, že potlučený chlapec asi nezvítězí v zápase s dvoumetrákovým svalovcem, nicméně nemusí to být zdaleka pravidlem.

V každém případě tato hra není o boji a fyzickém soupeření a vždy existuje nenásilná alternativa řešení nějaké situace.